

Straníckopolitická práca v procese výcviku a výchovy

„Základom bojovej sily a mobilizačnej pohotovosti ČSLA je účinná a cieľavedomá straníckopolitická práca, rozvíjaná prostredníctvom politických orgánov, organizácií KSČ, SSM, všetkých veliteľov a náčelníkov, prováděná na základe marxizmu-leninizmu a politickej línie strany“. [Směrnice pro práci organizací KSČ v ČSLA, Praha 1971, str. 5].

Stupeň bojovej pohotovosti je do značnej miery určený vysokou úrovňou realizácie výcviku a výchovy vojsk. Úlohy bojovej a politickej prípravy realizujeme v procese výcviku a výchovy, predovšetkým na úrovni jednotky, útvaru a zväzku. V článku sa zameriam na konkrétnejšie vymedzenie úloh straníckopolitickej práce v bojovej a politickej príprave, na výcvik a výchovu ako základný prostriedok realizácie spoločných úloh v praxi.

Straníckopolitická práca ako prostriedok realizácie vojenskej politiky KSČ, v podmienkach každého vojenského organizmu a osobitne tam, kde sa cvičí, cieľavedome vychováva vojakov v duchu marxizmu-leninizmu, zámerne formuje morálne a politické, psychické a bojové vlastnosti obráncu socialistickej spoločnosti, účelne mobilizuje vojakov za majstrovské ovládnutie vojenského umenia.

Straníckopolitická práca má svoje miesto najmä ak ide o všestrannú zámernú prípravenosť ľudí. V príprave na realizáciu svojich úloh straníckopolitická práca využíva výsledkov rôznych vedných disciplín, predovšetkým pedagogiky a psycho-

lógie. Úlohy straníckopolitickej práce v oblasti bojovej a politickej prípravy musíme aktívne sledovať z hľadiska požiadaviek a ľudských možností, vysokej aktívnej činnosti a riešenia vzťahov v oblasti celého výchovného a výcvikového procesu. Preto treba zvýrazniť jednotu výcviku a výchovy a v nej predovšetkým aspekty ideovo-politickej výchovy.

Vojenský výcvik je špecifickým prostriedkom výchovy v armáde. Je uskutočňovaný na vyššom stupni pracovnej činnosti vo vedeckej a praktickej forme. Výcvik je taký proces, v ktorom sa uskutočňuje súčinnosť medzi vojenským vychovávateľom, kolektívom a vojakom v danom prostredí. Vojenský vychovávateľ cieľavedome vyzbrojuje vojakov znalosťami, rozvíjajú schopnosti a návyky. Vo výcvikovom procese vychovávateľ nielen riadia osvojovanie vedomostí ale i formujú určité rysy osobnosti vojaka — jeho mravné a bojové vlastnosti, charakterové rysy, morálny a politický profil — to znamená, že cieľavedome zámerne a sústavne pôsobia na osobnosť a psychiku vojaka. Veliteľ, politický pracovník, stranícka a zväzacká organizácia spolupôsobia metódou jednotného družného úsilia pri plnení požiadaviek vojenskej prísahy, poriadkov, predpisov, smerníc a rozkazov, vedú k vytváraniu správneho vzťahu k vojenskej službe, k upevňovaniu vojenskej disciplíny, potrebných morálnych a politických bojových vlastností vojakov. Spolupôsobia a prísne dbajú na to, aby výcvik

kom a výchovou prelínali všetky princípy straníckopolitickej práce.

Osvojovanie si vedomostí, zručností a návykov, formovanie schopností vojaka prostredníctvom pedagogických skúseností vojenského vychovateľa v socialistickej armáde vyžaduje aj zodpovednú ideovú zameranosť výchovy v duchu vedeckého svetového názoru a komunistickeho presvedčenia, formovania morálnych a bojových vlastností, rozvoj tvorivého a samostatného myslenia, pocitov socialistickeho vlastenectva a proletárskeho internacionalizmu, ako aj triednej nenávisti k imperializmu a nezmliteľnosti s buržoázou ideológiou.

Výcvik a výchova tvoria dialektickú jednotu vyjadrenú pojmom vojenská výchova. Vojenskú výchovu považujeme za cieľavedomú a zámernú činnosť vojenských vychovávateľov, vojenských kolektívov i samotných vojakov, ktorá vychádza z cieľov vojenskej politiky komunistickej strany, vojenskej doktríny socialistickeho štátu a vytvára u vojakov a veliteľov potrebné vlastnosti rozumové, charakterové, vôľové a citové, potrebné vedomosti, zručnosti a návyky pre súčasný boj.

Zmyslom a cieľom výchovy v socialistickej armáde je všestranne pripraviť vyspelého obrancu a budovateľa socializmu, vštepíť mu komunisticke presvedčenie a vysokú ideovú úroveň, prejavujúcu sa v správnom posudzovaní súčasných spoločenských javov z pozícií záujmov robotníckej triedy a svetového socializmu. Jej efektívnosť sa prejavuje v kladnom vzťahu vojakov k socializmu, ich láske k vlasti, internacionalizmu a nenávisti k nepriateľovi; v iniciatívnom jednaní a správaní sa, vo vysokej disciplíne vojakov a v konkrétnych výsledkoch bojovej a politickej prípravy.

Takto myslenú výchovu uskutočňujeme podľa osnov učebnej látky, metód a prostriedkov vyučovania, výcviku a predovšetkým za pomoci vojenského vychovateľa v určitom čase a priestore. Výchovu a výcvik môžeme charakterizovať ako proces, v ktorom sa utvárajú politické, morálne a bojové kvality všetkých vojakov a tiež ako proces, ktorý treba denne cieľavedome a aktívne ovplyvňovať, aby bol dosiahnutý predpokladaný cieľ. Osobitne tu treba pochopiť, že výcvik a výchova musia tvoriť nedeliteľný proces, ktorý v záujme svojho úspechu predpokladá aktívnu účasť, jednotné družné úsilie veliteľov, štábov, politických pracovníkov, straníckych a zväzáckych organizácií a všetkých zainteresovaných vojakov.

Straníckopolitická práca tento proces cieľavedome usmerňuje a rieši predovšetkým z hľadiska aktívneho pôsobenia na človeka, jeho iniciatívneho zapojenia sa a najefektívnejšieho využitia metód a prostriedkov, osvojovania si vedomostí, zručností i návykov a utvárania potrebných vlastností osobnosti počas celého výcviku. Aktívne sleduje ideové prelínanie výchovno-výcvikového procesu v duchu marxizmu-leninizmu, politiky komunistickej strany pri budovaní a obrane socializmu a socialistickeho spoločenstva vôbec. Straníckopolitická práca ovplyvňuje cesty k cieľu, aktívne sleduje cieľ komunistickej výchovy. Tak ako je v metódach a prostriedkoch smerujúcich k cieľu komunistickej výchovy obsiahnutá ideovosť, straníčnosť, uvedomelosť, tak aj výcvik (vyučovanie) splňuje požiadavku stať sa prostriedkom realizácie tohto cieľa. Výsledkom výchovného cieľa i straníckopolitickej práce je všestranne pripravený obranca socialistickej vlasti, ktorý v sebe zlučuje:

— vernosť pracujúcemu ľudu, vedeného komunisticťou stranou, oddanosť socialistickej vlasti a proletárskemu internacionalizmu, statočnosť a disciplinovanosť, pripravenosť dôsledne a iniciatívne plniť ustanovenia vojenských poriadkov, rozkazov, zachovávať ostražitosť;

— majstrovské ovládanie súčasnej bojovej techniky a zbraní, presvedčenie o jej sile a prednosti, pripravenosť pre boj na obranu vlasti a socialistickeho spoločenstva;

— vysoké morálne a politické, psychické a bojové vlastnosti, odolnosť, odhodlanosť a schopnosť nasadiť i svoj život pre dosiahnutie víťazstva nad imperialistickým nepriateľom.

Straníckopolitická práca učí chápať **ideovo-politické ciele a úlohy**, ktoré v procese výcviku a výchovy, bojovej a politickej prípravy vojakov, osobitne vystupujú do popredia. Vojna je pokračovaním politiky násilnými prostriedkami. Ako vyhnaná triedna zrážka (stretnutie) vyžaduje, aby vojaci boli predovšetkým politicky a mravne vyspelí. Prvoradá úloha morálneho a politického činiteľa vo vojne zvyšuje i prvoradosť morálnej a politickej prípravy vojsk.

V súčasnom boji rozhoduje i bojová technika, obsluhovaná celými bojovými kolektívmi, teda ľuďmi. Boj vyžaduje dokonalú organizáciu a riadenie, rozsiahlu súčinnosť, správnu dľbu činnosti, opierajúcu sa o pevné vnútrokolektívne vzťahy, socialistické vlastenectvo, internacionalizmus a vysoké bojové majstrovstvo vo-

jakov. Bojová činnosť kladie vysoké nároky na rozumovú vyspelosť ľudí, vyžaduje jasné pochopenie situácie na bojisku, rýchlu orientáciu, aktívne a rozhodné riešenie, predpokladá znalosť mnohých odborov vied, plné ovládnutie moderných zbraní a techniky. Avšak ideovo-politické aspekty v tomto postavení sú základným komponentom pripravenosti vojaka pre správne, aktívne, uvedomé pôsobenie v boji.

Straníckopolitická práca pri aktívnom sledovaní svojho cieľa — neustáleho zvyšovania bojovej pohotovosti — realizujúceho cez bojovú a politickú pripravenosť, nepretržite sleduje **jednotu ideovo-politickej výchovy a vojensko-odbornej prípravy** v celom procese výcviku a výchovy. V praxi mobilizuje vojakov, poddůstojníkov a dôstojníkov k dokonalému zvládnutiu ideovo-politických a vojensko-odborných znalostí. Hlavnú pozornosť už pri výcviku venuje celkovému zvládnutiu bojového majstrovstva a výchove potrebných morálnych a bojových vlastností, ktoré sú potom nevyhnutné pri realizačnej činnosti v boji.

Politická uvedomelosť, majstrovské zvládnutie techniky a zbraní, hlboká znalosť taktiky boja, schopnosť reálneho myslenia, ako aj dobre vycvičené zmyslové orgány a fyzická zdatnosť tvoria základ pevných morálnych a psychických vlastností vojakov.

Výchovu morálnych a politických vlastností, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou komplexných požiadaviek na socialistickeho vojaka, musíme vidieť ako pestovanie morálnych a politických vlastností pre súčasný boj, ktoré v určitej kvalite predchádzajú a ovplyvňujú prejavy v chovaní a jednaní, v činnosti vojakov a odrážajú sa v konkrétnych výsledkoch bojovej a politickej prípravy, v disciplíne, vo zvyšovaní bojovej pohotovosti a pod.

Medzi najdôležitejšie obsahové požiadavky, z hľadiska špecifických úloh vojenskej výchovy, ktoré v potrebných kvalitách a dimenziách cieľavedome smerujú k formovaniu osobnosti obrancu socialistickej vlasti, ale i k posúdeniu efektívnosti výchovného procesu, patria **finálne morálne bojové vlastnosti** a z nich predovšetkým:

- morálna a politická odolnosť, ostražitosť a disciplinovanosť;
- aktivita, iniciatíva, samostatnosť, vynaliezavosť a prekvapivosť;
- odvaha, smelosť, statočnosť a útočný elán;
- dôslednosť, vytrvalosť a húževnatosť;

— podpora druhu druhom, vzájomná dôvera, bojové súdružstvo a kolektívne porozumenie;

— vedomá podriadenosť, dôvera v plnení povinností a rozkazov;

— rýchlosť jednania, presnosť a rozhodnosť;

— trvalá pohotovosť a pripravenosť k bojovým akciám, odhodlanosť až po účelné sebeobetovanie sa v boji pri obrane socialistickej vlasti. (Porovnaj: J. Chmelík. Obsah a úlohy vojenskej výchovy LA č. 24, roč. 1973, str. 32).

Straníckopolitická práca v procese výcviku a výchovy nachádza súvislosti medzi vysokou politickou uvedomelosťou, morálnymi, psychickými a bojovými vlastnosťami. Svojimi metódami a formami nachádza a rieši podstatné spojovacie vzťahy, ale základnú pozornosť venuje vysokej politickej uvedomelosti vojakov. Politickú pripravenosť buduje ideové základy všetkým kvalitám, všetkým osobnostným vlastnostiam vojaka socialistickej armády.

Vysoká úroveň všeobecnej, ideovo-politickej a vojensko-odbornej prípravy našich vojakov, hlboké pochopenie a uvedomé plnenie vojenských povinností, značne zvyšuje bojové možnosti a umožňuje prejavovať väčšiu aktivitu, rozhodnosť, hromadné hrdinstvo a statočnosť v boji. Toto môžeme dosiahnuť len dokonalou pripravenosťou vojaka už v dobe mieru, na cvičišti — v poľných podmienkach.

Z výcviku v poľných podmienkach je to predovšetkým taktická príprava, ktorá má mimoriadne miesto vo formovaní morálnych a politických a bojových kvalít. Na taktických zamestnaniach sa vojaci vyzbrojujú komplexnými vedomosťami pre boj, ako všestranne ovládnuť vojenské umenie. Preto dobre organizované zamestnania sú skutočnou školou formovania morálnych a politických, psychických, fyzických a bojových kvalít v dialektickej jednotke a v celom komplexe predmetov dcimnujúcich na taktických cvičeniach.

Každý predmet bojovej a politickej prípravy vo svojej konkrétnosti vnáša svoj vklad do komplexu formovania kvalít osobností vojaka a vojenských kolektívov. Avšak nielen predmetmi bojovej a politickej prípravy vychovávame vojaka a formujeme kvality jeho osobnosti, ale celým komplexom života vojenského organizmu účinne pôsobíme a získavame nové kvality.

Procesom výcviku a výchovy realizujeme postavený cieľ rozkazu MNO na výcvikový rok: neustále zdokonaľovanie bojovej pripravenosti a zvyšovanie bojovej pohotovosti ČSEA. V rozkaze sa požaduje, aby naši vychovávateľa efektívne využí-

vali výcvik a výchovu pre zdokonaľovanie vojenského umenia a formovania politických, morálnych a bojových kvalít vojakov.

Úspešná realizácia cieľa a úloh v procese výcviku a výchovy cez metódy, formy a prostriedky straníckopolitickej práce, vyžaduje naproti jednotu ideovej a organizátorskej činnosti politických orgánov, veliteľov, politických pracovníkov, straníckych a mládežníckych organizácií v ich každodennej praktickej činnosti. Straníckopolitická práca ako prostriedok účinnej realizácie politiky strany v armáde, vytýčuje cesty, spôsoby a prostriedky realizácie politiky strany v živote vojsk. Každodennou aktívnou činnosťou cieľavedome využíva všetky možnosti ideologickej a organizátorskej práce k zámernej výchove vojakov v duchu marxisticko-leninského svetového názoru a komunistickeho presvedčenia. Politickou uvedomelosťou a ideovou presvedčivosťou formuje morálne, psychické a bojové vlastnosti vojakov a mobilizuje ich k efektívnemu plneniu všetkých úloh pre zdokonaľovanie a zvyšovanie bojovej pohotovosti v našich útvaroch. Straníckopolitická práca ako ideologická a organizátorská činnosť politických orgánov, veliteľov, politických pracovníkov, straníckych a zväzových organizácií, v aktívnom pôsobení na masy vojakov, tak **v dialektickej jednote vychováva, formuje a mobilizuje.**

Straníckopolitická práca **vychováva** vojakov v duchu marxisticko-leninskej teórie (VSN-KP) a zameriava ich na celý proces života vojenského organizmu. Pôsobí bezprostredne svojimi formami, metódami a prostriedkami politickej prípravy na politické uvedomenie človeka. Cez politické presvedčenie svojich organizátorov pôsobí predovšetkým na proces výcviku a výchovy, v ktorom bezprostredne sleduje ideovú výchovu a jej odraz v praktickej činnosti pri dosahovaní efektívnych výsledkov bojovej a politickej prípravy.

A. A. Jepišev vo svojich prácach vždy venuje veľkú pozornosť výchovnej úlohe straníckopolitickej práce. Na konferencii tajomníkov straníckych organizácií v roku 1973 podrobne analyzoval straníckopolitickú prácu a ukázal jej miesto a úlohu vo výchovnom procese. „Straníckopolitická práca v ozbrojených silách je plne podriadená výchove vojakov v duchu oddanosti strane, ľudu a neustálej pripravenosti k rozhodným akciám na odrazenie agresie.“ (A. A. Jepišev: V. konferencia tajomníkov straníckych organizácií, Moskva 1973, Krasnaja zvezda). Tieto slová znovu potvrdzujú nevyhnutnosť predovšetkým

výchovnej úlohy straníckopolitickej práce, majúcej svoje vyjadrenie v jednote ideologickej a organizátorskej práce.

Ideologická práca môže v systéme výchovného procesu relatívne predchádzať, pôsobiť predovšetkým na politické uvedomenie a byť predpokladom organizátorskej činnosti. Organizátorská činnosť v jednote s ideologickou, pôsobí ako vnútorná organizátorská práca, ktorej nevyhnutnou podmienkou je aktívna vnútrostranícka činnosť a politická práca organizujúca masy vojakov, mobilizujúca ich na presné splnenie stanoveného cieľa. V podstate straníckopolitická práca — ideologickou a organizátorskou činnosťou politických orgánov, veliteľov, politických pracovníkov, straníckych a zväzových organizácií — v pôsobení na masy vojakov plní v jednote dvojakú výchovnú úlohu:

1. Vychováva, mobilizuje a formuje politické uvedomenie a komunistické presvedčenie, politické a morálne kvality; vedie k tvorivej aktivite a vytvára predpoklady pre pochopenie významu cieľa neustáleho zdokonaľovania bojovej pripravenosti;

2. Mozilluje a napomáha vychovávať, formovať a pre pochopenie vynakladať vysoké úsilie, dodržiavať prísnu vojenskú disciplínu, vysokú aktivitu a iniciatívu v prejave socialistickej súťaže, v dosahovaní vysokého bojového majstrovstva, taktického umenia víťaziť, vysokých morálnych a bojových kvalít za účelom naplnenia vysokej bojovej pripravenosti.

Straníckopolitická práca **formuje** vzťah človeka, upevňuje city a vôľu vojaka pri dosahovaní úlohy spravodlivého víťazstva v boji. „Jedním z rozhodujících činitelů, které zajistili vítězství u Kurska, byla morální a politická vyspělost příslušníků sovětských vojsk. Přispěla k tomu intenzivní a velmi namáhavá straníckopolitická činnost, kterou vyvíjeli velitelé, političtí pracovníci, stranické a komсомolské organizace, jak v době přípravy k bitvě, tak i v jejím průběhu. Věnovali mnoho sil tomu, aby ještě více zvýšili bojeschopnost vojsk.“ (G. K. Žukov: Vzpomínky a úvahy, NV, Praha 1971, str. 460). Morálne a politické kvality formuje straníckopolitická práca priamo svojou jednotou ideologickej, organizátorskej, propagandistickej, agitačnej, kultúrno-výchovnej činnosti, masovopolitickej práce ako aj ostatnou politickou činnosťou. Morálne a bojové vlastnosti účinne formuje v celom procese výcviku a výchovy, pri realizačnej činnosti bojovej a politickej prípravy.

Straníckopolitická práca **mobilizuje** vojakov na základe uznesení strany, vojen-

skej prisahy, predpisov, rozkazov a nariadení formami agitácie a propagandy pre efektívne plnenie úloh bojovej prípravy (objasňuje, vysvetľuje, propaguje, zovšeobecňuje, hodnotí, aktivizuje k zdokonaľovaniu a prekračovaniu noriem výcviku, ako aj ostatných úloh vyplývajúcich zo života vojenského organizmu). Mobilizovať, znamená, čo najefektívnejšie (v krátkom čase použitie najúčinnnejších metód, foriem a prostriedkov, sústrediť úsilie na hlavný článok), objasnenie cieľa a vytýčenie z neho vyplývajúcich podstatných opatrení pre zvládnutie (t. j. príprava) obsahu v praxi a vyhodnotenie daného efektu v konkrétnych výsledkoch. Mobilizovať môžeme len na základe presne vymedzeného cieľa či postaveného hesla s predvídaním výsledkov.

Formovanie je proces dlhodobejší, účinnosť mobilizácie je najúčelnejšia v krátkodobých úlohách v postupných cieľoch, ale s jasnou perspektívou dosiahnutia konečného hodnotiaceho efektu. Mobilizovať znamená vedieť presne s akým ľudským materiálom získavať vojakov pre niečo, sústreďovať ľudské sily k niečomu a s presvedčením o realite a splniteľnosti zadaných úloh. Mobilizácia ľudí je proces podstatne kratší, avšak so všetkými prvkami výchovy; vyžaduje v krátkom časovom období vynaložiť obrovské úsilie (množstvo energie) pre získanie rýchlejšieho efektu v príprave vojakov a v priebehu plnenia danej úlohy (normy). Mobilizovať môžeme etapovite (postupne), ale s presným sledovaním konečného cieľa a v oblasti straníckopolitickej práce, to znamená neustále udržiavanie a zdokonaľovanie vysokej bojovej pohotovosti. Mobilizovať znamená cielavedome a účinne pôsobiť najuvedomejšími komunistami, politicky i odborne pripravovaným aktívom, na veliteľov, štáby, technických pracovníkov, náčelníkov služieb a tyly, politických pracovníkov, a prostredníctvom nich na celé kolektívy, jednotky a útvary pre zvládnutie náročných úloh výcviku, na budovanie materiálno-technickej základne v čo najkratšom období a svedomite plniť všetky úlohy vyplývajúce z vojenskej služby v dobe mieru. Zmobilizovaním vojakov síce dosahujeme vysokého vypätia a sústredenia síl i v pomerne krátkej dobe, avšak jej trvalá účinnosť je podmienená dlhodobým systematickým a zámerným formovaním kvalít vojaka, cieľavedomou výchovou v duchu komunistického presvedčenia. To vyžaduje i náročné úlohy vyplývajúce z požiadavky vedenia boja v súčasných podmienkach, či už pri použití alebo bez použitia zbraní hromadného ničenia. Účinnosť mobilizácie sa tak prejavuje

v naprostej dialektickej jednote v procese formovania, výchovy pracovnej a výcvikovej či bojovej činnosti vojsk.

Straníckopolitická práca v procese výcviku a výchovy plní tak nezastupiteľnú a veľmi významnú úlohu. Je zárukou premeny politiky komunistickej strany v konkrétnych podmienkach vedenia procesu výcviku a výchovy. Vedie ho a cieľavedome usmerňuje v duchu vedeckého svetového názoru a komunistického presvedčenia. Formuje v jednote politických a odborných požiadaviek kvality a pripravenosť vojaka. Využíva všetky prostriedky, metódy a formy výchovnej práce pre získavanie a sústreďovanie ľudských síl na najdôležitejšie úlohy, ich realizáciu za každých podmienok i pri vedení súčasného boja. Straníckopolitická práca má svoje nezastupiteľné miesto v systéme výchovy vojakov socialistického štátu. Jej základnou úlohou je vychovávať z vojakov bojovníkov so socialistickou morálkou, s vysokou disciplinovanosťou, predchnutých socialistických vlastenectvom a proletárskym internacionalizmom, vojensko-odborne pripravených a odhodlaných za všetkých podmienok a zo všetkých síl hájiť záujmy socialistického spoločenstva proti imperialistickému nepriateľovi.

Účinnosť straníckopolitickej práce v celom živote armády v súlade s úlohami stanovenými ÚV KŠČ a požiadavkami obsiahnutými v rozkaze MNO, sa predovšetkým a veľmi výrazne prejavuje vo vplyve na bojovú pripravenosť a jej výcvik. Neustále narastá požiadavka prehĺbovať systém a zdokonaľovať organizáciu straníckopolitickej práce v priebehu každodenného výcviku, v jednote s ideologickým a organizátorským vplyvom. To znamená, viac iniciatívy a tvorčieho myslenia našich veliteľov, politických pracovníkov, komunistov pri cvičeniach vo výcvikových priestoroch, pri zdokonaľovaní taktického myslenia, technickej streleckej prípravy, riadení bojových vozidiel, taktických cvičení s bojovou strelbou atď. Jednoducho povedané, zameriavať úsilie straníckopolitickej práce vo výcviku na výborné výsledky.

Zhodné závery veliteľsko-metodických zhromaždení (Porovnaj: J. Horský, Doporučení velitele okruhu na téma — intenzita a efektívnosť výcviku, Obrana lidu, duben 1974) najlepších metódikov bojovej a politickej prípravy v rámci vojenských okruhov, či konferencie k výchovnej problematike [Porovnaj: Konferencie k práci s mladými veliteľmi. Bojová príprava č. 7, 1974, str. 8], s cieľom zovšeobecniť najlepších skúseností a preškolenia vychovávateľov, ako účelne realizovať

zvýšené požiadavky na bojovú a politickú prípravu, vyplývajúce z rozkazu MNO na výcvikový rok potvrdzujú:

- nutnosť koordinácie všetkých výchovných činiteľov, podieľajúcich sa na výcviku a výchove,

- sústreďovať úsilie, prijímať hlboko premyslené a efektívne opatrenia na realizáciu rozhodujúcich úloh v pravý čas,

- vytvárať všetky podmienky pre vysokú náročnosť pri ich realizácii mladým veliteľom, politickým pracovníkom, komunistom i bezpartijným funkcionárom, predovšetkým v príprave a vedení zamestnania s podriadenými v jednotkách.

S narastajúcim množstvom úloh na bojovú a politickú prípravu a ich zvládnutie v obmedzenej časovej lehote, vzrastajú aj požiadavky na kvalitu organizácie bojovej a politickej práce v celom komplexe bojovej pripravenosti. Smernice pre prácu politických orgánov ukazujú plnú súvislosť účinnosti straníckopolitickej práce a výsledkov bojovej pripravenosti. „Účinnosť straníckopolitickej práce hodnotiť podľa toho, ak formuje aktívni a angažovaný vzťah príslušníkov armády k politike strany a štátu a podľa úrovne činnosti straníckych a mládežníckych organizácií, výsledkov dosiahnutých v bojovej a politickej príprave, bojovej a mobilizačnej pohotovosti, politickomorálneho stavu a kázně vojsk.“ [Smernice pro práci PO v ČSLA, Praha 1971, str. 16].

Marxisticko-leninská teória učí, že kritériem pravdivosti je spoločenská prax. Len ona môže potvrdiť jednu alebo druhú ľudskú predstavu. Efektívnosť v politickej činnosti organizátorov straníckopolitickej práce v útvaroch sa prejavuje v správnom vytýčení jej úloh v danej etape a čase, v rozdelení síl a cieľavedomom využití politických pracovníkov, veliteľov, komunistov a aktivistov, v správnej voľbe opatrení ideologickej a organizátorskej práce a ich efektívnej realizácii v podmienkach útvaru (jednotky).

Požiadavka vysokej efektívnosti je plne obsiahnutá v dokumentoch porady predsedov straníckych organizácií v ČSLA, kde sa hovorí, že v súvislosti s rastom nárokov na výcvik a výchovu príslušníkov našich útvarov, by sa mala ideologická a organizátorská činnosť veliteľov, politických pracovníkov a straníckych organizácií

húževnate usilovať o vedeckú organizáciu všetkej vojenskej činnosti, o prísne plnenie programov a plánov bojovej a politickej prípravy, o efektívne využívanie času určeného pre výcvik, budovanie a údržbu materiálno-technickej základne, o vysokú pripravenosť kádrov a rozvoj ich schopností v každodennej činnosti, o vysokú metodickú úroveň a kvalitu každého zamestnania s dôrazom na organizáciu nepretržitej politickej práce pri zamestnaní vo výcvikových priestoroch a najmä pri taktických cvičeniach.

Aj efektívnosť straníckopolitickej práce dosiahneme len všestrannou aktívnou činnosťou, v práci veliteľov, politických pracovníkov, straníckych a mládežníckych organizácií i aktívnym vzťahom vojakov v ich spoločnom prínose, zvýšenej kvalite v procese výcviku a výchovy. Vyjadrujeme ju len v konkrétnych výsledkoch praxe, dosiahnutého úrovňa bojovej a politickej prípravy reprezentovanej výbornými výsledkami streľby, majstrovským cvičením v technike, zvýšenou odbornosťou, triednosťou, získanou novou špecializáciou, taktickým umením manévru na bojiisku, hospodárnou využití ušetreného materiálu, PHM, kilometrov, funkčne ušetrenom čase, jeho využití a pod.

* * *

Jednota výcviku a výchovy je zákonitosťou existencie vývoja vojenského organizmu, má objektívny charakter. Výchova nemôže existovať bez vedomostí, bez umenia vojakov dosiahnutého v procese výcviku. Výcvik je základným prostriedkom vzdelania a výchovy vojakov. Realizáciou jednoty výcviku a výchovy zodpovedajú metódy a formy organizácie bojovej a politickej prípravy a straníckopolitickej práce. Iba dôsledným uplatňovaním princípov straníckopolitickej práce a pedagogických zásad v procese výcviku a výchovy môžeme dosiahnuť spoločný cieľ, pričom princípy straníckopolitickej práce sú prejavom objektívnych zákonitostí vo výchove príslušníkov socialistickej spoločnosti, a teda aj vo výcviku a výchove vojakov socialistickej armády. Len ich prísny rešpektovaním v bojovej a politickej príprave, naplňujeme požiadavky prisahy na realizáciu cieľov vojenskej politiky Komunistickej strany Československa.